

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 215

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Disputatio 3tia

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

2597.

Disputatio etia de Ministro Smti poenitentia.

Que de Smti poenitentia minister officio et obligatoibz tractari solent, s
questionibz patens, disputatio complectitur. queritur an imo ipsa facultas quis
sit huius Smti mini. rde quolibz debeat et ubi de appretate et iuris dictione.
3to agitur de reservatione capum. 4to de officio, de obligatoibz mini ante iacta,
et post confessionem. 5to de ricijs specialibz de obligatoibz sigilli.

Quaestio prima An solus sacerdos sit minister Smti poenitentia.

Thom. 2o. de obroganda M. pa. post Vigg. 1o. quod quis laicus bene
quodammodo est in potestate divina valide potest administrare hoc Smti, quousque laici
prohibentur extra capum necessitatis, ut foras ordo in Italia. et contra Catholici si
revidentur) solus sacerdos est, qui ex Smti ordinat huius potestatem in episcopo Christi verum,
potest valide absolvere Smti. Et hic

Propositio solus sacerdos legitime ordinatus valide potest administrare Smti poenitentia
ubi rdo. C. 1o. de M. 1o. 1o. solus episcopus potest, nisi solus in concilio ex nece
sitate postquam in ultima cona ordinaverit sacerdos, quod soli episcopi in iura
delle successores ex Christi institutione huius potestatem remittendi potest administrare
Smti poenitentia. qua verba est, quod nemo huius potestatem Smti remittendi potest, nisi qui
eam a Christo immediate, immediate per electionem accipit, quod si nec Christus, nec illa, aliter
potestatem offerat alius quam sacerdos, hi soli valide absolvere possunt Smti. huius
Ap. 2o. ad Cor. 1o. 1o. et alij. laqueus de se et alij. ap. 1o. 1o. Sed nobis. Huius
ministerium reconciliationis... posuit in nobis verbum reconciliationis, pro Christo ergo
legatione fungimur. s. sed ad alios fideles, adeos soli Ap. 1o. deo deputati
sunt ad aliorum fidelium reconciliationem.
ubi rdo. Eadem h. dicitur soli sacerdotibus dicitur potestatem absolventi

Quaestio 2da.

An Omnis sacerdos licet ipso qd legitime

ordinatus sit possit valide absolueret, an vero insuper requiratur approbatio a iurisdictione
Ex questione praedicta: qd sit qd de lege ordinatus nemo potest valide absolueret nisi qui
ex legitima ordinatione sacerdotali accepit potestatem ordinis, hoc est licet in Cathedralibus
plura disputari solent de approbatione, et iurisdictione qd parochiarum, qd vel per vicarium sine
equivocatione exorantur.

Ab. ino. potestatem ordinis generatim dicitur esse eam qd spectat in ordinatione sacerdotali
et spectat characterem presbyteratus. Talis autem potestas duplex est alia in seipsa
Christi verum, eius potestas dispensandi. S. iurisdictionem, alia in erga Christi regnum, seu
facile est potestas per sacram ordinationem indirecta a Deo facta, qua ordinatus potest et
in seipsum et in seipsum contra, potest, valide absolueret a peccatis si ad seipsum reliquid ad exco-
municatum huius potestatis requiritur. haec itaq; est dicitur potestas absoluerendi incompleta et quasi
habituales seu in actu imo qd vel sit potestas absoluerendi actualis, qd potest et operari in actu
operandum in actu vero requirit approbationem a iurisdictionem ut praeter seipsum potest.

Potestas in erga Christi verum ad maiorem distinctionem a potestate absoluerendi contra hanc modum
quod simpliciter vocari solent potestas ordinis, altera vero appellari solent iurisdictionis potestatis
qd si ad potestatem illam inuicem potestatem absoluerendi in ordinatione a Christo acceptam accedat
approbatio sacerdotis ad auerendum excessiones, et applicatio nuda seu designatio subditorum
facta per potestatem ecclesiasticam, sit plena illa potestas iurisdictionis, qua sacerdos in actu
vero potest absolueret a peccatis sibi assignatis. cum vero huiusmodi
de potestate dispensandi sed de sola potestate absoluerendi, hinc vltima qd distinctionis gratia
potestatem illam absoluerendi impletam et qua in ordinatione sacerdotali qd est in seipsum
appellabimus potestatem ordinis.

Ab. 2. approbationem excessionum esse iudicium arbitrium, quo Episcopus per hanc
per sententiam pronuntiat, quod aliquis sit idoneus cui iurisdictionis qm hanc pro audi-
endi excessionibus. alia est expressa qd et voce et litteris declarari, alia tacita
qua alio signo facta indirecte manifestari, ut si Episcopus sacerdoti examinato sine
declaratore capacitatis eius excessionis parochiarum. approbatio in seipsum
nec peam sacerdos sit proxime capax ad auerendum excessiones, differunt potestatem
a iurisdictione in eo qd iurisdictionis sit favor, potestatis negari sine iniuria et illi qui
capax reperitur est, non ita approbatio, haec est sine iniuria negari non potest qui potestatem reperitur
idoneus.

Nb. 3. iurisdictionem in genere & potestatem quandam in alterum legem in solidum. hanc esse externam et spiritus, qualis est in iudice forei externi; et interna in foro q' sua de sui sola hinc agitur et differuntur potest. auctoritatem in alioq' ut sibi in foro q' sua subditos, et potestatem q' q' sacerdos vel superior et iudex potest forei sententiam in alioq' sibi subditos in foro interno q' sua. Itaq' hanc iurisdictionis & alioq' vobis quo quis ab alio depulsa, et augetur in foro sententiam in alium.

Nb. 4. iurisdictionem hanc internam q' externam aliam esse ordinariam aliam delegatam. Ordinaria est ea q' q' potest alieni rati proprii muneris ad q' rati depulsa q' dicitur. hinc q'uit oritur qui hinc officium curatum sibi q' annexum habeat curam aliam, q' summo Pontifici in ordo Capitolo, Episcopi in propriis diocesis, Parochi in suis parochiis, pariter hinc in ordo Capitolo, Episcopi in propriis diocesis, Vicarij generalibus, Nuntijs Capitulis respectu populorum sua legatos, Cardinalibus quoad sedem sui tituli. Archiepiscopi respectu suorum et suffraganeorum populi dum viginti sunt, et de cetero quicumq' fuerint. Abbatis respectu suorum subdito non inferiorum, et alioq' monachorum respectu suorum subdito. Delegata est ea q' potest alieni rati proprii muneris, sed rati rati externa depulsa facta ab habente iurisdictionem ordinariam. Differt illa q' in se uno q' ordinaria necesse est officio pastoris curam, seu superioris spiritualis cuiusq' a morea sit. Delegata autem nec superioritate habeat nec curam aliam subdito et proprie dicitur. De illis iurisdictionem ordinariam potest alium delegare, si iure, et proprie dicitur. De illis iurisdictionem delegare alteri non potest ab Episcopo approbata sit. Delegata autem sua iurisdictionem non potest subdelegare alteri nisi ordinarius hoc illi ex parte conisporis, q' delegata non potest ultra id, q' si ab ordinario q' fuerit. Et hoc q' ordinarius si iuris iocens suorum subditorum, et obliget ex iustitia ad curam curam, delegatam nec sit propria sacerdotis, nec tenet ex iustitia ad curam suam potestatem, nisi hinc ordinarius et delegatum in monachis curam conventus et parum ut si Parochus de solo sibi rati subdito hinc sibi Vicarium, si e Vicarij si e hinc delegata, hinc officium pastoris, potest in alioq' rebz sibi subdelegare aliam. hinc suppositi. Querit hinc uno an potest iurisdictionis sit ad idem can potest ordinari, si an sacerdos si ordinari habeat q' potestatem potestatem solam absolute quomodo sola potestatem potest, ut voluit Annotator l. iii. de questionibus armorum c. ii. ubi tenet q' tenet hinc sacerdos rati curam potest solam absolute quomodo sola potestatem potest, nisi rati in permittit, in curam fore sententiam conisporis Curari qui rati, quemlibet sacerdotem solam potest absolute q' qui se illi vobis subicitur. De quomodo et q' rati rati sit approbata et iurisdictione

Propriam
iurisdictionem
in foro q' sua
de sui sola
hinc agitur
et differuntur
potest. auctoritatem
in alioq' ut sibi
in foro q' sua
subditos
et potestatem
q' q' sacerdos
vel superior
et iudex potest
forei sententiam
in alioq' sibi
subditos
in foro interno
q' sua
Itaq' hanc
iurisdictionis
& alioq' vobis
quo quis
ab alio depulsa
et augetur
in foro
sententiam
in alium

Propositio prima ut sacerdos valide absolvat n̄ sufficit sola potestas ordinis sed
insuper requiritur iurisdiclio & ordinaria & delegata.

Primo Christus dicit q̄ dedit Ap̄toli uenero minores clauum ad soluendi & ligandi
p̄terea n̄ in potest illi potestem ordinis sed & iurisdictionis q̄ e alii sacerdotibus ul
habeant q̄ potestem valide soluendi & ligandi dicit h̄b̄re n̄ t̄m potestem ordinis
sed & iurisdictionis adeoq̄ sola potestem ordinis n̄ sufficit. q̄ h̄a uerba q̄ in illis
i dependant a sola uolte et inspiratione Christi n̄el agit ualide nisi sub iuxta
inspirationem Christi q̄o si Christus inspiraret minores clauum, concederet illis
potestem ordinis sicut et iurisdictionis, eadem e utraq̄ in illis minoribus clauum rariis
e ad hoc ut valide absoluant. atq̄ an̄ q̄sal ex Joan. 20. v. 23. ubi Christus
suis potestem iurisdictionis dedit p̄ ista uerba, sicut misit me uosq̄ Galat. 3. q̄o m̄llo
uoy: resera inspiratione in cor dicitur uerba sp̄s. quorum uenirentia q̄o uerbi
idem dedit potestem ordinis ut si an̄ creditur uniuersa Ecclia.

Primo ex immemoriali & fidentia Ecclie traditione q̄sal q̄o nullus sacerdos & q̄o
valde poterit iudicare subditos in quo iurisdictionem n̄ h̄b̄et q̄o C.

Primo an̄ ino ex Ep̄st. 2da Calixti. b̄ni qui profuit Ecclie anno 218. relata a
gratiano ca. q̄. 2. can. ubi h̄b̄r: nullus alteris clericis usurpet, nec alteris
parochianum iudicare presumat, q̄a solus iudicat. . . nec ulla erit nec uere
nulla habebit, quoniam nullus alteris iudicat nisi sui sententia uentur.

Primo in Concl. Salern. relata C. q̄o uiribus de potestib̄ et remissionib̄ ubi declarat
sacerdotem n̄ p̄e absolueri & ligare solum sua iurisdictione n̄ subditum sine
licentia seu q̄o idem e iurisdictione aucto a sacerdote illis proprio. q̄o
in Concl. Florent. ubi in decreto unionis declarat; mirum fact̄ potest e sacerdo-

tem h̄b̄re auctoritatem absolueri ordinariam & delegatam et nullum sacerdote
p̄e absolueri nisi habeat iurisdictionem. q̄o deniq̄ de Dico q̄o l̄p̄. i. p̄. c. q̄o
perpetuan hanc Ecclie traditionem sui uerbi declarat et affirmat: quoniam non
et r̄o iudicis illud onerit ut sententia in subditos dandam ferat̄ persequat̄ sicut
in Ecclia Dei fuit, et uerissimum e sacra hoc synḡo q̄firmat, nulli momenti
absolutionem com e debere, q̄o sacerdos in eon present in quem ordinariam aut
subdelegatam n̄ h̄t iurisdictionem. ex quo.

Quar̄ hoc r̄o. miri huius fact̄ ex Christi inspiratione & iudex sed quilibet iudex
ut ualide profert̄ sententiam proferat̄ alia ad rectam sententiam requisita dicit h̄b̄re iurisdic-
tionem et ordinariam & delegatam in eon quos iudicat q̄o C. ex his facile deducit̄.

Obi in verba illa loci ad Episcopum prolati in ordinare sacerdotum videtur significari quod si habent
prolati a Christo in Actu Joann. 20. v. 23. Sed ibi significandi potestatem absolventi quoslibet
peccata remittit potestatem quod.

R. H. in riguarum h. m. nant ad apli. eorum hinc cum potestate ordinis auferunt iurisdictionem
a sacerdotibus in loco Episcopi, quoniam universalem in Receptor. qd. cum h. n. repererunt
provisi in ordinariis, aut in illorum verborum accipite spm. s. Sed ut dictum est per illa verba
fuit misit me a. fil. am auferunt ultraque potestatem plenam et specialia privilegia rade
Originali Policia plenam et recipite et originaria officii ad quod destinabuntur vel hodie
cum si quis ordinetur Episcopus ad eorum aliquam Viceps. et dicuntur ordinari sacerdotum
ad eorum aliquam partem, h. e. fil. accipit iurisdictionem ordinariam pro suo officio in
ioco provisi quod ordinari Episcopus et sacerdotum, Sed ideo quod ordinari ad eorum aliquam eorum
cui prohibetur.

Griff. 2. Appli. provisus per illa verba accipite spm. s. in specialibus iudicibus,
et auferunt potestatem iudicariam in parte specialium, sed potestas iudicaria generalis potestatem
iurisdictionis quod verba illa significandi quod habent in h. potestatem ordinis, sed
et iurisdictionis generalis.

P. D. in auferunt potestatem iudicariam formalem, et quasi habituales, qua ino apli.
reddunt ut possunt iudicare potestatem. C. qd. generalis et actualis. N. in a. fil. d. m. d. qd.
Potestas provisi per verba illa apli. colata fuit in aptitudinalis, quod per ea auferunt
Characterem iudicium specialium, et aptitudinem ad valide iudicare potestatem iurisdictionem
am auferunt per verba priora. Cuius illos ordo ibi fuit quod huiusmodi fuit sumus
Potestas quod aliquem denominat Episcopus verba alius provinciam et deinde ipsum
inter ordinari, et quod fuit Episcopus quod alius esset beneficium eorum, et postea postea
tribuit illi ordinem generalis.

Griff. 3. antequam Cuius pro dicitur illa verba accipite spm. s. Apli. iam ordo
significandi Characterem sacerdotum, et habent potestatem ordinis quod per verba illa accipite
spm. s. tradidit illi potestatem iurisdictionis. Cuius potestatem quod Apli. iam in ultima
coena auferunt Characterem et potestatem ordinis.

P. D. h. iam habent Characterem et potestatem ordinis propter quod Christo Christo
C. qd. pro iudicando Christo Christo mystico. N. a. qd. s. Sive potestas absolventi fil
nouus Character differt ab illo quod significandi potestatem conferendi sive fil. h. illis a. l. s. i.
ut dicitur dicitur: scilicet, hoc s. m. certum est quod nec Apli. habuerunt, nec hodie sacerdotes
habent potestatem absolventi, formalem ante illa verba accipite spm. s. . .

In iure novo qd dicitur de. f. 23 c. 35. de reformate si solent: de annis
 synodis nullum e regularum nec officiorum secularium, e sacerdotum ordine, et ad
 id idoneum regulari nisi aut parochiale beneficium fidei, aut ab Episcopo exponen si illi
 videtur e rariun, aut alios idoneos iudici, et approbation q qualis est, oblineat, peni-
 legis et qveludine quacumq, e innotabili n obsequiis. rae am qqua uis conit.
 id requirit, hanc, qd ad ministerium sacri huius tribunali requirit iurisdictione sed si
 deest hanc dare ignoto, cum pait et thep. lano officio qd necesse e ut pty
 approbet, qm auctoria iurisdictione. et dicitur hanc q.
 In pte uno facultatem q palem amiri pardi fctio potalia q huius potalia hia
 potalia. uno potestatem ordinis q in oibz sacerdotibus rite ordinatis equaliter, inma-
 riabilis et inaelebilis, nec ab illa aufertur aut delegari pot cum sit inmediate a
 Christo accepta et ordinata fctio. Eo approbation Episcopi q huius gntis nraia e
 ad hoc ut quis valide auctore possit iurisdictionem in potalia secularia. Etio deniqz
 iurisdictionem seu assignatione subditorum, in quos possit exerceri potestas ordinis.
 hoc utraqz, sicut approbatio et iurisdictione dependet ab illa potalia, quorum officium
 e providere fctioibz de minoribus idoneis huius fctio.
 Inferre 2. qd sicut Episcopus remitti pot dare approbation et iurisdictionem, nisi qui
 potalia potestatem ordinis, sic neqz parochialis possit delegari iurisdictionem nisi hanc de-
 huius potalia approbatione. rae e qd post dicitur ubi illud receptum delegatio
 iurisdictionis in delegando n minus supponit approbatione Episcopi, qm potestatem
 ordinis. potuit am illa illa ordinare et rite si stabit qd sicut ab illa dependet
 dare et negare iurisdictionem, sic ab eadem e dependet impedire ne valide dicitur iurisdictione
 Inferre 3. eorum qui de facto hnt beneficium parochiale, quales e potalia vicarii potalia
 ab Episcopo insubstituti n indigere approbatione speciali Episcopi ad audiendas qspiciones quoru-
 cumqz, in quos sibi delegari iurisdictione, nec e soluscupit dicitur qd p ptyom colationem
 bene fctio curati dante approbatione ad audiendas qspiciones secularium; eadem a potalia
 rae e de Episcopi et alius Episcopi et quos iurisdictionem Episcopi hnt dicitur, sicut e de
 qspiciones alius potalia quorumcumqz religionum qui in sui insubstitutione n aguntur
 iurisdictionem ordinariam in secularia, hi e oibz potalia potalia secularium potalia
 approbatione indigent. ad conu. sine tali approbatione ne qm auctore possit qspiciones
 secularium in monasteriis, seminario, nisi sicut rae de familia et cononales,
 cononiam secularium q qspiciones, Cardinalium dicit in angu. 1543. ad abolum
 est ista fctio. unde vox illa beneficium et officium curatum
 huius potalia potalia dicitur de potalia cura secularium.

In iure novo qd dicitur de. f. 23 c. 35. de reformate si solent: de annis
 synodis nullum e regularum nec officiorum secularium, e sacerdotum ordine, et ad
 id idoneum regulari nisi aut parochiale beneficium fidei, aut ab Episcopo exponen si illi
 videtur e rariun, aut alios idoneos iudici, et approbation q qualis est, oblineat, peni-
 legis et qveludine quacumq, e innotabili n obsequiis. rae am qqua uis conit.
 id requirit, hanc, qd ad ministerium sacri huius tribunali requirit iurisdictione sed si
 deest hanc dare ignoto, cum pait et thep. lano officio qd necesse e ut pty
 approbet, qm auctoria iurisdictione. et dicitur hanc q.
 In pte uno facultatem q palem amiri pardi fctio potalia q huius potalia hia
 potalia. uno potestatem ordinis q in oibz sacerdotibus rite ordinatis equaliter, inma-
 riabilis et inaelebilis, nec ab illa aufertur aut delegari pot cum sit inmediate a
 Christo accepta et ordinata fctio. Eo approbation Episcopi q huius gntis nraia e
 ad hoc ut quis valide auctore possit iurisdictionem in potalia secularia. Etio deniqz
 iurisdictionem seu assignatione subditorum, in quos possit exerceri potestas ordinis.
 hoc utraqz, sicut approbatio et iurisdictione dependet ab illa potalia, quorum officium
 e providere fctioibz de minoribus idoneis huius fctio.
 Inferre 2. qd sicut Episcopus remitti pot dare approbation et iurisdictionem, nisi qui
 potalia potestatem ordinis, sic neqz parochialis possit delegari iurisdictionem nisi hanc de-
 huius potalia approbatione. rae e qd post dicitur ubi illud receptum delegatio
 iurisdictionis in delegando n minus supponit approbatione Episcopi, qm potestatem
 ordinis. potuit am illa illa ordinare et rite si stabit qd sicut ab illa dependet
 dare et negare iurisdictionem, sic ab eadem e dependet impedire ne valide dicitur iurisdictione
 Inferre 3. eorum qui de facto hnt beneficium parochiale, quales e potalia vicarii potalia
 ab Episcopo insubstituti n indigere approbatione speciali Episcopi ad audiendas qspiciones quoru-
 cumqz, in quos sibi delegari iurisdictione, nec e soluscupit dicitur qd p ptyom colationem
 bene fctio curati dante approbatione ad audiendas qspiciones secularium; eadem a potalia
 rae e de Episcopi et alius Episcopi et quos iurisdictionem Episcopi hnt dicitur, sicut e de
 qspiciones alius potalia quorumcumqz religionum qui in sui insubstitutione n aguntur
 iurisdictionem ordinariam in secularia, hi e oibz potalia potalia secularium potalia
 approbatione indigent. ad conu. sine tali approbatione ne qm auctore possit qspiciones
 secularium in monasteriis, seminario, nisi sicut rae de familia et cononales,
 cononiam secularium q qspiciones, Cardinalium dicit in angu. 1543. ad abolum
 est ista fctio. unde vox illa beneficium et officium curatum
 huius potalia potalia dicitur de potalia cura secularium.

Episcopus in aliena diocesi non potest sibi eligere in officium suum de-
 claravit congregatio Cardinalium ibidem. ex quo patet, certum est eos qui hunc pri-
 vilegium eligendi sibi officium quale sit sine principibus, parochis, et aliis qui
 non nisi specialis iurisdictione subiacent, non potest sibi eligere in officium nisi approbatus.
 Superius ad audiendum officiorum regularium a quo et Episcopi approbati, et proinde
 superiores religionum dum sunt subditi obsequantur officio, non tenentur eorum Episcopo presentem
 approbando. ratio est quod consuetudo requirit approbationem solum pro auditoribus officiorum
 secularium externorum. hinc etiam congregatio Cardinalium ibidem loquitur et
 secularium qui vera sunt de familia vel communitate continui religiosorum, sicut abbas
 a religiosis, et ad officium secularium alios non approbatus, a possessione non possunt
 ab his absolvi alii religiosi, modo habeant iurisdictionem a Cardinalibus. unde etiam
 inferunt. Tunc quoque superior religio subditi tenentur licentiam eligendi sibi officium
 in itinere, potest eligere quemcumque sacerdotem et ab ordinario non approbatum, quod ad hoc
 ut quis valide absoluteque officium in alio requirit quod possit officium ab alio a regulari
 religioso, sed hoc fit sacerdos qui cum, a tali religioso eligere. hoc apud eos certa
 est, sed de pluribus aliis huius de parochis, que ut breuiter exponantur.

Quare in eo quod debet haberi approbatio pro officio secularium.
 Certum est ex causa istiusmodi quod haberi potest solo Episcopo, et quatenus iurisdictionem
 habeat, non vero ab aliqua auctoritate vel auctoritate sui sui anno 1574; sed
 dubium huiusmodi indicatum est a quoniam Episcopo debet haberi; an qui cum Episcopo
 potest approbare quemcumque pro sola causa vel obsequantur aliqui cum fuerint, an
 vero debet ratio oblineri ab Episcopo officii vel consensu Cardinalium. Quod et alii
 an ab Episcopo potest vel probabile videtur suare ratio; an ab Episcopo officii, vel voluntati
 an denique, sufficienter debet haberi ab Episcopo illius diocesis in qua exercet ministerium
 sacri regularis, vel quicquid consensu alii apud hunc. huiusmodi c. 2. n. 1.

Quod approbatio debet haberi ab ordinario illius officii, seu diocesis, in qua audiuntur
 huiusmodi officia et sufficienter si ab eo solo habeatur.
 Quod ex variis declarationibus superiorum Pontificum, sicut Clementis in huiusmodi officii
 revocans privilegium olim mentionibus et postea et directe a Gregorio 13. huiusmodi
 sequitur concessum ut, dum sit approbatus per aliam diocesis intransiens ubi Episcopus
 non est presentem, potest audire officios sine nova approbatione, sed de consuetudine
 religiosorum ab Episcopo ad officios secularium in sua diocesi approbatus non potest in alia
 diocesi officii Episcopi diocesani approbatione ea audire quominus non potest subditi sibi
 eius Episcopi a quolibet religioso, iam fuerunt approbati. Unde declaravit congregatio
 Cardinalium pro expositione bulle Clementis in huiusmodi officii approbatus ab alio =

Præterea Ep[iscopu]s qui ex capite finali de pontificat[us] om[n]ib[us] habet in iurisdictione
sibi app[ar]tinet n[on] pot[est] eligere sacerdotem sibi n[on] subditum qui a proprio suo Ep[iscop]o n[on] fuit
approbat[us] ul[de] declarat[us] Congregat[i]o[n]e Cardinalium h[ab]ere allegata. q[uo]d ul[ter]ius in alia
tr[an]sact[i]o[n]e valde absolute d[icitu]r e[ss]e approbat[us] a h[ab] ab Ep[iscop]o loci in quo absoluit, sed ab Ep[iscop]o
suo proprio cui d[icitu]r esse subiect[us].

Ad h[oc] sum[us] declaratio illa Cardinalium a agit de Ep[iscop]o in sua sed alia d[icitu]r
Ep[iscop]o qui facile colligitur ex cit[is] cap[itu]lo finali de pontificat[us] et reservationib[us] q[uo]d allegat[ur]
et nil aliud vult q[uam] q[uo]d Ep[iscop]o transiens aliam dioc[esim] n[on] pot[est] ibidem sibi in app[ar]tinet
eligere sacerdotem illi[us] Ep[iscop]at[us] n[on] approbatum, q[uia] in alia dioc[esim] q[uo]d sibi n[on] p[ro]p[ri]a
num sacerdotem sibi n[on] subditum, nec a proprio illi[us] loci approbatum e[ss]e approbare
et n[on] app[ar]tinet in ea dioc[esim] obstant cum sacerdos debeat approbari ab Ep[iscop]o
illi[us] loci in quo manifestat[ur] pontif[icatus] al[ia] d[icitu]r declaratio illa p[ro]p[ri]a
q[uo]d q[ui]a n[on] e[st].

Præterea Ep[iscop]o app[ar]tinet et ceteris ex Ep[iscop]o app[ar]tinet sibi hospitalarem argentine,
p[ro]ut ille sacerdos valde absolute e[ss]e n[on] pot[est] approbat[us] ab Ep[iscop]o argentini,
q[uo]d ad app[ar]tinet validam a requirit approbat[us] Ep[iscop]o illi[us] loci in quo fit app[ar]tinet.

Ep[iscop]o aut[em] pot[est] valde absolute si habeat privilegium a summo Pontifice, et Ep[iscop]o p[ro]p[ri]o
t[ame]n nullo in labor administratione p[ro]p[ri]a. Et dicitur q[uo]d N. an[te] app[ar]tinet.
Ep[iscop]o aut[em] absolute admittit in p[ro]p[ri]a sibi et speciali privilegio summi Pontificis
et ex consuetudine sibi sicut Ep[iscop]o ex quo sibi sacerdotem ab alio in alia dioc[esim]
absoluit nullo sua cura q[ui]s p[ro]p[ri]a. Item ul[ter]ius sacerdotem diversam dioc[esim] valde ab-
solvant p[ro]p[ri]a ex diversis dioc[esim] q[ui]s p[ro]p[ri]a ad locum aliquem sanctum uniusq[ui]s
quor[um] Ep[iscop]o. Item ul[ter]ius app[ar]tinet p[ro]p[ri]a ubiq[ue] absoluit sua cura q[ui]s p[ro]p[ri]a.

Quare r[ati]o. et ad valorem absolutio[n]is sufficiat p[ro]p[ri]a et iurisdictione p[ro]p[ri]a
sunt p[ro]p[ri]a rati[on]abilium fudera.

Ad negativ[am] r[ati]o e[st] q[uo]d Conul. laboran. Car. o[mn]i[um] ad iur[is]d[ic]t[i]o[n]em de p[ro]p[ri]a. Item Ep[iscop]o
C. de sep[ul]t[ur]a. Et aliq[ui]s devota h[ab]ere q[uo]d citata voluit ul[ter]ius approbat[us] et iurisdictione
a h[ab] p[ro]p[ri]a, sed obtineat et recipere habeat d[icitu]r qui auct[orit]ate app[ar]tinet. T[ame]n p[ro]p[ri]a
sola n[on] p[ro]p[ri]a n[on] rati[on]abilis sol[us] q[uo]d d[icitu]r iurisdictionem h[ab]ere n[on] obta-
rendi q[uo]d n[on] n[on] qui approbat[us] et alia iurisdictione indiget valde absolute sibi
et h[ab] p[ro]p[ri]a sibi obtineat et p[ro]p[ri]a h[ab] approbat[us] et iurisdictionem et p[ro]p[ri]a
sibi eiusmodi absolutio[n]em rati[on]abiliam e[ss]e et legitimo superiore si d[icitu]r rati[on]abilis.

Ad h[oc] Alexandro anno 1616. Dominale e[st] h[ab] p[ro]p[ri]a. Solus aut[em] annua
app[ar]tinet qui sibi regulari qui Ep[iscop]o presentat[ur] sed ab e[ss]e n[on] p[ro]p[ri]a e[ss]e et
anno 1659. h[ab] alia. ubi Conul. rati[on]abilis rati[on]abilis... ordinum medicorum p[ro]p[ri]a
ab app[ar]tinet obtineat n[on] h[ab]ere, sibi ob h[oc] rati[on]abilis n[on] p[ro]p[ri]a, rati[on]abilis

12 ma

approbationem et iurisdictionem, ea tamen re ipsa deservit, ut sit valide absolutus, eo quod
 ut multi sentiunt, etiam in tali casu facile ipsum approbet, cum generaliter iurisdictionem
 omnem in se habet, sicut in tali casu facile. in negotiis absolutis. Ita affat pro eo casu
 quod talis sacerdos sit absolutus ut aiunt coloratum, id est, quod tunc quod coloratum habuit
 iurisdictionem et ordinationem, ut fuerit parochus talis loci, et delegatum, cum prius
 fuerit per se per aliquam ecclesiasticam facultatem causam, et per in tam casum
 iurisdictionem, eorum illam locum significaverit. Item quod si pro iurisdictione sacerdos
 non sit absolutus coloratum, ut si sacerdos peregrinus iurisdictionem approbatus in magno
 populi consensu audiret confessiones, et existeret approbatus.
De asomone et h. p. p. c. p.
 Quod nullus sacerdos absolutus valide nisi re ipsa obliquon absolutus, sed approbatus
 et habeat iurisdictionem, sed qui putat in se approbatus et iurisdictionem probat re ipsa
 eam non esse dum absolutus, quod
 ubi in tali casu sacerdos non sit potest ordinari, quod ut supponit et non sit beneficium
 parochiale in tali loco, et si non sit sacerdos parochus, et non sit potest ordinari per
 causam aut aliam impedimentum. Deinde nec sit delegatus, et non sit talis sacerdos
 et eam habet a falsa populi persuasionem, et ab alia. Item quod delegatus iurisdictionem
 non est alius superioris ecclesiasticus habet curam ordinariam, non quod talis sacerdos appropi-
 et approbatus nisi dat iurisdictionem nisi in casibus necessariis pro alio morali.
 Sed si parochus occulte impedit et prius iurisdictionem nihilominus valide
 absolvet, sequetur quod nulla censura libere esset in eum non curatur, nisi soli
 parvo et non la, sed hoc est solus ex prioribus quod sapere suspendit excommunicationem
 cum clericis et criminata quodam non publice nota. Item si quis qui excommunicationem
 sacerdos, nec in re vera talis est, et si absolvet absolutio foret etiam in valida,
 quod est qui existeret approbatus et iurisdictionem quod requirit potestatem iurisdictionem quod ordinari
 absolvet, quod ad valorem oblationis non minus requirit potestatem iurisdictionem quod ordinari
 nec valet dispariter quod talis non potest suspensio in tali casu potestatem ordinari, sicut in superius
 iurisdictionem, quod est talis talis id potest, non sit ostensio potestatem quod re vera iurisdictionem
 non imo gratiam manifeste colligitur iuxta citata declaratio. Item quod talis potestatem
 pro solo articulo mortis sacerdoti. Item si daret aperit, huius ex declaratione aggregat
 Cardinalium ad copulata. Item ubi sit libere absolutio dolo a sacerdoti
 vigore facultatis generaliter a sumo Pontifice, et specialiter a parochis quod si
 ab episcopo is sacerdos approbatus non fuerit, valida non esset, et quoad eos qui tali
 sacerdoti bona fide et si tali eum et approbatur. ... bene si iurisdictionem
 quoad deum ex iurisdictione arguam, ubi in gubernant reuerentiam et iurisdictionem
 respondent eadem consensio.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

Quia iura laici civilia quae ex lapsu in foro ex lemo suppleant iurisdictionem
in iudicio qui quibus sed falso creditur in iudicio, quod est in foro inter iurisdictionem.

Si permissio alicuius sit. de parochia quae pro foro in iudicio nulla sit delatando
etiam pro tali suppleant iurisdictionem, sed potius gratiam.

Quod est an valide absoluit qui ab Episcopo in causa de hoc iurisdictionem
negativam dicit. Et tunc absoluit in causa necessitate non de periculo mortis, et sic
de iurisdictionem ab Episcopo in se carlon, et absoluit extra causam necessitate, et sic

certo iudicium quod in administratione huiusmodi procedit ex operatione ab Episcopo relicta iudicium
et sic a parte rei carcat iurisdictionem, invalidam absoluit quod dicitur non supplet magis
sic quod in priori casu.

Quod est unde an Episcopi et parochi habeant suam iurisdictionem.
Certum est uno futurum quod tenentur de sua iurisdictionem immediate a Christo dicitur
quia neminem in terra est superioris a quo potest potestatem edicere quod tenentur et auctoritatem
et dicitur an Canonica sunt potestates Episcopi de natura qua supra dicitur ubi dicitur quod
de iurisdictionem naturam ut quod tenentur ab Episcopo.

Certum est deo parochos et eos qui in terra Episcopi sunt eorum ordinariam ad unum
habeant suam iurisdictionem et a papa maxime et ab Episcopo. dicitur quod ut supponitur de dicitur
iurisdictionem quod tenentur sacerdotibus si dicitur quod tenentur filii cum potestate ordinaria (sic,
de ab Episcopo tenentur singulis fidelibus aspicere fuerit iudicium et iustitiam, for
an iurisdictionem et immediate sumo potestatem et suam eorum qui a iurisdictionem ordinariam

Episcopi nominati sunt et Episcopi et suam eorum qui a iurisdictionem Episcopi subditi sunt
Canonica est regula, hinc suam iurisdictionem delegationem audiendo quod tenentur
sacerdotium partem a summo Pontifice a quo plerique religiosi ordinis hinc tenentur
in suis parochiis et Episcopi paschali audire quod tenentur, in iudicio et parochias Episcopi, ut
fore viginti deuterorum inductione ostendit. Ritus hinc quod tenentur. fol. 583. la. hinc
ut ne post. dicitur. indigent approbatione Episcopi. partem hinc ab Episcopo, qui est in qui non sunt
specialiter privilegiati a summo Pontifice dicitur dicitur hinc tenentur. Joan. 229
quod tenentur doctrinam Joan. de poliarcho, et paschali quod tenentur ut est in iudicio parochias
in talibus fuerunt congregationes quod tenentur audiant, et dicitur hinc tenentur parochias,
qui civitates sacerdoti approbato ab Episcopo loci in quo fuerunt quod tenentur, partem hinc
pastores ordinarii delegare iurisdictionem intra districtum suam parochiam. celebrant
difficultas est de Episcopo quod tenentur quod tenentur hinc suam iurisdictionem immediate a Christo
in sua dicitur. aliam longe quod tenentur cum hinc tenentur. C. xi. de Pontifice. C. 22. et quod tenentur
dicitur Episcopi tenentur suam iurisdictionem hinc tenentur a summo Pontifice, ut parochias hinc tenentur Episcopi.
cum quod tenentur.

Quiridilio Episcopus in ecclesia h[ab]et a summo Pontifice. *De iure auctoritate.*
 In scripturis Regi. Petro specialiter dicitur clavis regni caelorum. Deus in personis
 orat et agnos. id est populum et quod unusquisque caput ecclesiae ut et alibi
 dicitur superior. id est summo Pontifice. Petri summi pontificis iurisdictione dimanant
 in omnia ecclesiae Episcopi. Ita certe est quod nisi Episcopi quoad suam iurisdictionem de-
 scendant a summo Pontifice summo Pontifice a h[ab]et specialiter claves regni caelorum
 nec sicut pastor unicuique aut caput ecclesiae.
De iure auctoritate. H[ab]et in quo. J. Cyrion. L. ius de unitate ecclesiae secundum
Petri comparat cum capite ecclesiae dicitur, fonte, radice, sole, alij ita multi.
 Petrus quod sicut membrorum caput gubernat a capite, vigor ramorum a radice rami.
 a fonte, radii a sole derivant, sic sola virgo gubernativa et iurisdictione
 Episcopi promanat a summo Pontifice.
 Sicut radice a profertore. si iurisdictione Episcopi non est immediate a summo Pontifice sed
 a summo Pontifice per alios sicut sicut reservare caput, nec quoad eos respingere
 iurisdictionem ordinariam Episcopi. Ita hoc est quod iurisdictionem et praeiudicium
 ecclesiae. id est deinde hoc regimen totius monarchiam necesse est ut totius gubernato-
 res subordinentur uni, Ita regimen ecclesiae ex h[ab]et institutio est monarchiam per
 denique in Regi summo Pontifice ab initio ecclesiae instituta sunt. Quod ad singu-
 los Episcopi assignantur certis dioceses, id est summo Pontifice est de iurisdictionem Episcopi.
 Sicut in iurisdictione ad curam Episcopi in ecclesia ex iure et institutione divina ut hinc
 ac summo Pontifice, quod Episcopi h[ab]et summi iurisdictionem in iure ac summo Pontifice in ecclesia
 a Deo. atque quod ex Episcopi ad Episcopi. h[ab]et. atque deinde quodam Episcopi designat
 pastores et fideles. *ad hoc. c. 20. v. 29. attendit ubi dicitur et uniuerso quod in quo*
vos ipse. J. papas. Episcopi regere ecclesiam dei quod.
 H[ab]et. *Episcopi est in ecclesia ex iure divino, eo sensu quod Deus dedit in ecclesia esse Episcopi*
 propter summi Pontificem. *atque, eo sensu quod quod est immediate Episcopi iurisdictionem*
 ut quod summo Pontifice. *atque, et quod est eadem institutione divina ut propter summi*
 Pontificem et sacerdotibus inferiores sicut Episcopi qui cum summo Pontifice regunt ecclesiam
 possunt ordinare, sicut ego senioris regentibus synagogam ex influence divina cum
 et sub Pontifice, Ita tunc non aliter sentit quod quod potestatem omnium Episcopi sicut
 immediate a Deo. *atque, id quod potestatem iurisdictionis immediate in a Deo quod.*
 Sicut deo. sicut de iure divino ad in ecclesia sunt Episcopi et de iure divino ut debent fundere
 longinquitate cum debita iurisdictione, quod in omnium quod est ipsi iurisdictionem in omni
 summo Pontifice.
 H[ab]et. *atque, est sicut ex influence divina ut sicut Episcopi iurisdictionem h[ab]et, non ideo in iure*
 diuina immediate quod est iurisdictionem Episcopi, sed immediate h[ab]et quod summo Pontifice ex iure diuino

In ecclesia
 summo Pontifice
 alij ita multi
 Petrus quod
 deus in personis
 orat et agnos
 id est populum
 et quod unusquisque
 caput ecclesiae
 ut et alibi
 dicitur superior
 id est summo Pontifice
 Petri summi pontificis
 iurisdictione
 dimanant in omnia
 ecclesiae Episcopi
 Ita certe est
 quod nisi Episcopi
 quoad suam iurisdictionem
 descendant a summo Pontifice
 summo Pontifice a h[ab]et
 specialiter claves regni caelorum
 nec sicut pastor unicuique
 aut caput ecclesiae
 De iure auctoritate
 H[ab]et in quo
 J. Cyrion
 L. ius de unitate ecclesiae
 secundum Petri comparat
 cum capite ecclesiae
 dicitur fonte radice sole
 alij ita multi
 Petrus quod sicut membrorum
 caput gubernat a capite
 vigor ramorum a radice rami
 a fonte radii a sole derivant
 sic sola virgo gubernativa
 et iurisdictione Episcopi
 promanat a summo Pontifice
 Sicut radice a profertore
 si iurisdictione Episcopi non est
 immediate a summo Pontifice
 sed a summo Pontifice per alios
 sicut sicut reservare caput
 nec quoad eos respingere
 iurisdictionem ordinariam
 Episcopi Ita hoc est quod
 iurisdictionem et praeiudicium
 ecclesiae id est deinde hoc
 regimen totius monarchiam
 necesse est ut totius gubernato-
 res subordinentur uni
 Ita regimen ecclesiae ex h[ab]et
 institutio est monarchiam per
 denique in Regi summo Pontifice
 ab initio ecclesiae instituta
 sunt Quod ad singulos Episcopi
 assignantur certis dioceses
 id est summo Pontifice est de
 iurisdictionem Episcopi
 Sicut in iurisdictione ad curam
 Episcopi in ecclesia ex iure et
 institutione divina ut hinc ac
 summo Pontifice quod Episcopi
 h[ab]et summi iurisdictionem in
 iure ac summo Pontifice in
 ecclesia a Deo atque quod ex
 Episcopi ad Episcopi h[ab]et
 atque deinde quodam Episcopi
 designat pastores et fideles
 ad hoc c. 20. v. 29. attendit
 ubi dicitur et uniuerso quod in
 quo vos ipse J. papas Episcopi
 regere ecclesiam dei quod
 H[ab]et Episcopi est in ecclesia
 ex iure divino eo sensu quod
 Deus dedit in ecclesia esse
 Episcopi propter summi Pontificem
 atque eo sensu quod quod est
 immediate Episcopi iurisdictionem
 ut quod summo Pontifice atque
 et quod est eadem institutione
 divina ut propter summi Pontificem
 et sacerdotibus inferiores sicut
 Episcopi qui cum summo Pontifice
 regunt ecclesiam possunt ordinare
 sicut ego senioris regentibus
 synagogam ex influence divina
 cum et sub Pontifice Ita tunc non
 aliter sentit quod quod potestatem
 omnium Episcopi sicut immediate
 a Deo atque id quod potestatem
 iurisdictionis immediate in a Deo
 quod Sicut deo sicut de iure
 divino ad in ecclesia sunt
 Episcopi et de iure divino ut
 debent fundere longinquitate
 cum debita iurisdictione quod in
 omnium quod est ipsi iurisdictionem
 in omni summo Pontifice
 H[ab]et atque est sicut ex influence
 divina ut sicut Episcopi iurisdictionem
 h[ab]et non ideo in iure diuina
 immediate quod est iurisdictionem
 Episcopi sed immediate h[ab]et quod
 summo Pontifice ex iure diuino

Quaestio 3^a De re

De potestate absolventi a casibus reservatis.

Quaeritur an quod sit reservatio casuum?
Res. nil est aliud quam iurisdictio ordinaria & delegata in ordine ad aliquam potestatem. Sed cum superior ordinarius quod sit sibi sub ordinariis auferat & quod sit iurisdictio in subditos quoad extra aliquam eorum potestatem. Ita ut si quis hinc inde in uno casuum reservationem non est poenam aliquam & factum & poenitentiam eo modo que in causa Ecclesiastica. Sed est statutum aliquo medicinali quo superiores Ecclesiasticis negant & auferunt iurisdictioem eandem tunc ut factum ob officulationem Venia de eiusmodi potestatem obliuenda. Quod opus ea existerit, et ut solia crimina seuerius corrigantur a quod sit ad se specialiter de publicis. hinc Inferre ideo ut quis vicariat casuum reservationem a quo non potest absolui nisi ab habente specialem potestatem non opus est ut reservatio talis potestati sibi nota sit, modo localiter conueniat potestatem quod sit superior reservauit. r. de e. q. d. si quis sit in subditis in officia criminalia a poenis potestatem annexis, non tribuitur nisi quod sit facultatem qua caret in ordine ad absolutionem talis potestati & hinc e. pueri qui alios non subiacent poenis grauioribus. Illud potestatem in vicariis casuum reservationes, modo factum ea potestatem perpetua, quod reservationem non tam se potestatem poenis quod sit quod sit.

Quaeritur de an in iudicio sit solus reservandi aliquos casus. 2

Res. potestatem et laudabiliter potestatem in iudicio reservari aliquos casus a quod sit in foro interno non quod sit valde absolute quod sit alios approbati, nisi specialiter licentiam habeant potestatem reservatis.

Cibi. in perpetua praxi Ecclesia, in qua a primis seculi seculi sequitur quod sit reservatio aliquos casuum ut quod sit ex capitulo si quis fuerit ex causa in q. y. c. super eo e. de coloro. e. conquisi. si de seculis & reuocatis. capit. quicunq; eorum titulo in q. d. e. si quis de poenis. c. v. in q. d. c.

Id est non in foro civili sed e. Ecclesiastica externo quod sit de quod sit potestatem potestatem reservari iudiciis superioribus quod sit in laudabiliter fieri potestatem e. in foro interno officia: maxime quod sit in hoc facto non magis in alios iudiciis iurisdictio narae similari potestatem quod sit aliquos casuum ab eo a quo sola de potestatem, ita ut quod sit & negari potestatem factum de potestatem a superioribus Ecclesiasticis quod sit. hinc r. de e. q. d. si quis sit in q. d. c. y. a. p. de ca. n. si anathema dicitur qui negauerint. Epus hinc in reservationis casuum, a quod sit alios quod sit potestatem non potestatem valde absolute in foro officia. unde

Epus hinc in reservationis casuum, a quod sit alios quod sit potestatem non potestatem valde absolute in foro officia. unde

capitae animo n̄ apostolandi. n̄o proprio q̄tra volun̄ p̄orlati; p̄o. s̄it
p̄ia mortale. n̄o incantatur. s̄olun̄ in iudicio regulari. n̄o p̄orlati; laborib; q̄
p̄o animatum. p̄oebun̄ e. q̄si n̄ s̄untor. item Concl. ad hoc d̄ctum. q̄no. s̄alvini-
cao sigilli. q̄no s̄untor de reb; monasterii in ea quantitate q̄ s̄it p̄m mortale.
q̄o capy carni voltes extenuopere s̄sumaly. id̄ n̄o gravi p̄orlati; oazio
q̄ t̄ vulnerat̄ cui; p̄ura; p̄ersona. n̄o ap̄ertio litterarum a superiorib; ad infio-
nes. & inferiorum ad superiore d̄ctas.

Quare q̄ quisq̄ p̄o absolvere a reservatib;?
p̄ante et̄ oculo u. p̄. In ipse reservatib; & illis p̄uicior; & superiorib; n̄m inferior nisi
vox comissione specialis. n̄o e q̄ ad valor̄ absolviorem referunt̄ in iudicio p̄ordi-
naria & delegata. sed nemo t̄ iurisdictionem x̄p̄u reservatorum nisi aut reservatib;
aut̄ eis p̄uicior; & superiorib; vq; Papa r̄p̄m capum Ep̄alium a t̄i ac̄te p̄orlati;
q̄ n̄ e superior Ep̄orum in foro ḡsico; inferior a n̄o iurisdictionem t̄i nisi ex
comissione q̄o a

Præter se u. p̄o seu ordinaria solum reservantur; non plures p̄orlati; ubi e alii
absolvere p̄o; si ino in articulo t̄ p̄o p̄o p̄o mortis id̄ p̄t quilibet sacerdos ul
deleat̄ n̄o s̄p̄. i. c. 7. In h̄is si talis capy habeat annexam capyrom
reservatorem debeat p̄orlati; si reconvaluit t̄ s̄istere superiori n̄ q̄m ul d̄ctus
absolvat; sed̄ illis mandatur de satisfare se subiac̄ q̄ si neglexerit reicindat̄
in eadem capyrom ul h̄o e. cor. qui. de sent̄ia exco. n̄. i. c. 10.

2do Ep̄i t̄ q̄or u. ad id̄ specialib; de p̄orlati; p̄o absolvere a capib; aliis p̄o
p̄o. p̄o reservatib; q̄ocur; si oculo et̄ n̄o d̄cti ad forum p̄orlati; p̄o
deleat̄ n̄o. i. c. 24. 26. de reformac̄o disciplina p̄orlati;. ubi i. p̄o
Ep̄i a t̄i eorum vicariis q̄o d̄cti p̄o absolviendi e. a p̄o h̄o. p̄o
nulli; videt̄ n̄o p̄o adempta fuisse ipsi e. Ep̄i p̄o bullas corone et̄ d̄ctum. Absco.
7. anno 1165 ubi crimen heresi; absolute reservat̄ soli Sumo Concl. in l̄o
In tum in gallia tum in germania q̄oratum p̄o p̄o p̄o a p̄o p̄o p̄o
illi absolvant; sed e suis vicariis p̄o p̄o aliis p̄o p̄o p̄o p̄o p̄o p̄o
n̄o ab heresi; siue id̄ faciant ex speciali privilegio; siue ex laico p̄o p̄o
Sumo Concl. ul inquit Abellig t̄i c. 5. sed. 34. n. 2.

3do Ep̄i absolvent̄ a capib; Sumo Concl. reservatib; quolibet; ad̄ imp̄edimen-
tum d̄ctend̄ Sumum Concl. ul h̄o e. de colore et̄ c. ea r̄p̄m de sent̄ia exco. n̄. i. c. 10.
vide ordum e illud et̄ ubiq; r̄p̄m axioma: capy Papali; p̄orlati;
imp̄edimento s̄il Ep̄ali;. ea t̄n imp̄edimenta s̄il Ep̄ali;. alii infirmo ul h̄o e. p̄o
de sent̄ia exco. n̄. i. c. 10. s̄er; infirmo; h̄o e. mulier; q̄o q̄o eadem h̄o e. n̄o
infirma valetudo; p̄orlati; servitib; cura n̄ca familia; officium publicum;

periculum vita, in famia, fortunarum & ubi dicitur e ubi de consuetudine et prole et ad
Laym. In y. de excom. c. b. ac proinde pro talibus n. op. e. scribere Roman. Sed omittit
endi si ad Epum. superiores regulium pari rati fuerit absoluit ab alijs reservatis
cum religiosi ex iure n. liceant iura Roman. nec sibi se Epum cogant obstruere
iura publica.

Religiosi
sunt absolui
ab alijs reser-
vatis a pro-
superiore, qd
de crimine
publico p.

Ubi ex eodem Titulo Glesarii alijs pro reservatis n. privilegia veluti quoy ob-
soluit sibi invidere a casibz Ep. reservatis & extra ostium mortij ul. si in casu
mortalij necessitatis ponitur n. pot. recurrere ad Epum & alium sacerdotem pro
reservatis approbatur si n. solum quilibet sacerdos pot. absoluit a reservatis
miliores parvi proximis aut probis nutriendis, item eos qui in nocte aut altero die
ante Ep. Matrimonij gratiam officium, ut et alijs milioribus q. pro absoluitur adhibenda
alijs plus q. 3. honorum ab officio debent, sed e. ex q. n. sententia sacerdotum
qui huiusmodi n. n. celebrare debent & sacerdos qui communicat nec sine sacramento
sacramentum quominus populo committere, si e. Glesarij aut laici loq. officio ponitur
poterit ipsam directe absoluit a n. reservatis, et sic invidere absoluit a reservatis
cum onere si se sibi soli aliter qui habeat potestatem directe absoluit a reservatis,
ad quod idem obligat, qui bona fide Glesarij pot. reservatum sacerdotum h. h. h.
specialiter facultatem ab eo p. igniter absoluit e. extra hoc casu q. s. p. n. q.
Glesarij ad veritatem sibi officio pot. reservatum a quo n. pot. absoluit
tenet monere pontem ul. pro absoluit alium auctor ul. declarat sed s. p. n. q.
in fine nisi n. malis rogare licentiam absoluit, q. superior dare debet nisi
gravissimam causam habeat qua ponitendum esse audiat ne reservatum casum
reddat officium q. iudicium solit.

Quare y. an Glesarij pro reservatis privilegia in sua Diocesi valeat abso-
luit peregrinum a reservatis in sua Diocesi.

A. Affirmative modo ponitur bona fide agit. ratio una p. h. e. q. talis ponitur quo-
ad sibi autum officio subicit Ep. in quo officio quoad onera, ibi ubi n.
pot. absolui a casu in hac Diocesi reservatis a quolibet Glesario, q. eiusmodi casu
n. ad reservatis in Diocesi sua propria, q. e. subicit quoad onera, adeoq. aliquid
poterit a casu in sua Diocesi reservatis si ea officio alibi ubi reservatis s.
ratio r. d. p. h. e. q. si ponitur agit mala fide, e. de industria nigra ex suo pot. n.
ul. proprii iudicij auctoritate etudat, graviter peccat, et si in capax e. valida absoluit.

Quare y. an superior reservatis pot. absoluit a reservatis, et pro reliquis
a reservatis mittere ad inferiorem.

281

A. Oblig. negativae ratio est quod exigit integritas confessionis, scilicet ut audiamus omnia
iuxta gravia penitentium nisi gravia quaedam necessarios excuset, quod qui hunc facultatem
absolvendi de reprobis debent audivere solam confessionem penitentium nisi in quod forma
et quaedam in locis gallia fieri debent reservari, scilicet audivere debent reservata ut cum
inimicis seculari poenitentia solal in reservatam, et pro absolubione scilicet remittat
ad inferiores.

Questio 4ta.

Officio sacerdotij ante, intra, et post confessionem.

Quaeritur 1o quod requiratur ex parte confessorii ante confessionem?
Præter ea quae requiruntur ad validam administrationem sacri poenitentiae, scilicet
munitio potestatis ordinis, approbatio et iurisdictionem ante administrationem
sacri poenitentiae, et ea quae sunt licet in rebus in confessionis officio requiruntur scilicet
doctrina et prudentia, ita ut sentiat et passim ex sacris litteris, et
et pariter canonibus debent acquirere. Ratio in istis quod prohibetur
assiduum de his de sacris in genere ubi offensum est in rebus in sacris vel licet
agat de re in statu quod specialiter in hoc sacro verum est ubi sacerdos facit
alibi, fungitur persona Dei, scilicet. Ratio in istis quod in sacris poenitentia agit
personam iudicis, pastoris et medici, quod ut licet dominus sed de se re re
iudicare, bene docere, et scilicet medicari, hunc sicut in rebus aut modis graviter
peccat si sua culpa ignorat quod officium suum gubernat, scilicet peccat si solus
sacerdos qui magis confessorii exercet scilicet se non debet in sacris in rebus poenitentia
officio in tali loco, aut in tali tempore exercendo, sed et probabiliter qui in rebus
causam necessitatis hunc muneri proficiunt ignorantibus. Quod ratio defendit de doctrina
confessorii scilicet apparatus ex triplici hoc officio iudicandi, docendi, medicandi.
3ta ratio est: quod scilicet regula generalis circa directionem confessionum mutari debet
in particulari ob diversas dispositiones poenitentium, aut alios individuos eorum
circumstantias, ad hoc autem maxime ratio est prudentia scilicet quae facile offendit
quantum ad scientiam.

Quaeritur 2do. Quomodo obligatio sit confessorii intra confessionem?
Sacerdos est capite reus poenitentiae. Ratio est procurare cum poenitentibus integritatem
maximam confessionis quod erga reos maxime, et alios ubi prudenter licet de rebus in rebus.

maali fieri debet prudenter interrogando. In hac obligat nulla fit. Quotiens
maxime. qui vult fieri de poenitentia dist. 6. et quondam. et de: ratio a poenitentia
e qua exigit magis iudicij vel integre cognoscit caam, iudicij vel cognoscit saltem cogit
qo si reus caam n' plene explicet, & exponat motus n' apertat ex reverentia & iudiciale
aule oblivione, incumbit iudici ac merito maximo spirituali vel discretis
interrogationibus de venialia in notitiam iudicandi & sanandi. que cum ex iudicij
potestatem interroganda venialia seute non tunc hic versibus q' p'lag e.

Quando Iesus xpm dixerit oia. poenam
solvent? hereticos inter? cum coniuge vivat?
faci speciem, numerumq; roges, seu furda respondet.

An iurum festo? an fragit ieiunia carne.

Utrum iuravit; si? quomodo? an congruit obviat ira.

An potius? voluit n' luxuria, damnaq; fecit

facere? sine boni fratrem? mendacis dixit.

Anne alios odit, semel cum coniuge poenam.

Utrum debeat an sciat nara fieri mysteria: si cum oia iudicij & pueris egat, qd
ut confat ex propositione dya vni damnales ab innocen. si incapax est
absolutionis qui p'nt vel p'obilitate ignorat mysteria. Utrum solus q' p'corator
C'ri et alia eiusmodi magis nara. proleca circa interrogatorem aduertendum
quod q' p'paris debeat credere poenitentem tam contra qm pro se nisi q' p'paris
contrarium certa sciat scientia aliunde qm ex q' p'paris hausta.

Quoniam e, qd q' p'paris dicitur morem poenitentem si dubitet an an poenitentem sciat se
obligatum ad confessionem, & an & validam restituere. item si aduertat suam poenit-
entem de se suo officio vq; si poenitentem sit Princeps & superior qui n' facile
ab alio qm a q' p'paris sui officii moneri pot.

Summe: qd dicit q' p'paris insinuare poenitentem vq; cum aduertit illum require re
faci iudiciale nara, & libere pro p'to qd p'ter n' e & vicissim ubi vbi bene
aduertendum an talis monitio & insinuatio sit profuturum & potius obfuturum
poenitentem: aut e. si. fugere nisi fuerit libere procepe, n' se moneri n' se
deveram q.

Utrum e qd debeat gesserare et agnoscere statum pccitentij, ita ut habeat iudicium moraliter verbum de dispositione ipsius et dignitate ad absolutiorem.

Quoq; qd ad qd liceat gesserare post gesserionem. Tenet ad tria. unum e ut pccitentem velle gesserum absolutum. rdo e: qd pccitentem velle gesserum acquisitum usq; ad absolutiorem, quo pccitente sine iniuria eidem negari n pot, nisi aliunde obstat impedimentum; quoniam an post eum debeat gesserare differe aut removere absolutiorem, gesserare nescit de hoc usq; que requiritur ad dignam potestatis dispositionem.

Quum e ut gesserare sit prudens in emendando de seipso se qui immeruit in gesserione. Quum e ut audis pccitentem silentium teneat de eum in gesserione. Quum e ut

Questio 5ta.

De sigillo Confessoris.

Sigillum Confessoris dicitur. Indispensabilis obligatio servandi secreta illa que augetur et ex gesserione tendente ad statum pccentie solum sibi in confessione pccitentis. De sigillo dicitur de auctoritate ab eo quo secreta obligantur ne alij sciamus. Deinde oritur ex gesserione tendente ad statum pccentie hinc e pccita illis qui gesserit qm e sed n absolute veniunt sub sigillo, si que vo pccita gesserario manifestata fuerint animo in imitandi gesserarium et eum sollicitandi ad pccitentem delicta gesserario n tenebit sigillo, sed la facit notali quo tenentur aliorum delicta n propagare. De hoc sigillo queritur quis ad illud teneat unde oritur tanta obligatio sigilli et quoniam sub illo cadant.

Proposilio una ad sigillum tenentis usq; qui notitiam tulerunt pccitentem ex eorum manifestatoe facta in ordine ad statum gesserionem.

Obi cadit in iura cur obligat sigillum e ne edat gesserio odiosa, sed si quis ante qui ex gesserione quomodolibet habet notitiam pccitentem n teneat ad sigillum gesserio si res odiosa n ming. ac si gesserario liceret pccita in gesserione audire propagare qd e. hinc

Infere ad sigillum tenentis uno in pccitentem quo mediante fit gesserio. De confessorum

et perpelui exili qd postea multatum fuit in penam per relosa debrutione in dicitur
 monasterium; imo ^{culpa} concurrentibus qd hanc casibus specialibus qd modis sacerdotibus
 degradandi et haddit potestati seculari pro libitu puniendi. ut dicit Laym. sic vlti
 In seny fraditionem sigilli ee sacrilegium gravissimum qd ex nullius in praecepto
 multiplicem molitionem qd probat ac proinde qd confessorium gravi fime obligari ne in alia
 ma qdm necesse hnt obligati transgrediat. quodam pccoy qd dicitur in sacrosanctis frangit
 entibus sigillum a iure hntur; parata n e; sed pro gravitate excofca sub dicitur de hanc

De sigillis etia sub sigillum cadunt oia pda notalia laon fulura qm
 proferita in genere et parti; oia venialia in parti; oia criminalia ubi qd hnt pda
 oia nrales ex confessione notu ubi et confura Eulogistica qd irregularia ubi
 qd qd horum oia revelatio confessionem reddit odiosam infringit iugmentale pda
 oia obligat supra recensita qd e. hnt

In hanc sacerdotem frangere sigillum si e dicitur e indiciale manifeste hnt
 et hanc confessionem e qd leve mendacium; si idem frangit qui dicitur de hnt e
 confessionem si nisi venialia qd quilibet audire non potest de hnt confessionem e aliqua pda
 adeoq; impenitente a d revelatio sacerdotis sine peccato cum confessionem e fallit aliqd
 veniale et periculose si sui loquendi sacerdotis confessionem coram infirmis qui inde pda
 scandalizari ac proinde sciant ab eiusmodi loquentibus; si e a talibus oia qd
 e sine fraditione sigilli in genere de pda in confessione auditis abstracto ad
 personis aliis sermo fieri potest; affirmandum e sub pda qd hntur; prudenter pda
 timeri periculum seculari.

Inferendo Confessorium eam rationem cum ipsomet possibile loqui pda de pda
 aut alij negotij in confessione auditis sola nisi cum expressa pda licentia.

Quare an e poenitentia obligat ad sigillum respu eorum qd confessionem in hanc facta
 administrare ipsi e dicitur e in iuribus
 si n tenet ad hoc sub sigillo pda; hnt sub secreto nrale qd ex illa revelatioe
 aliqd damnum e in ipsam confessionem et qd reverentiam pda tenent. raa e qd poeni
 tentia hnt ex praecepto nrale sum e ex praecepto religionis tenet amore damnum
 confessionem et irreverentiam pda. qd si hnt confessionem eo impie alij deventat
 ut in ipso poenitentia tribunali poenitentiam ad pda aliqd sollicitaret; hnt sola pda
 sed tenent illum ad superiores deferre ut expressis declarat in propositionibus pda
 que affirmant confessionem Dei qd ipa sacerdotis in confessionem pda ad

ad hanc pda
 e si pda
 ad hanc pda
 pda ad hanc pda
 pda ad hanc pda
 pda ad hanc pda

